

Tarih : 08.03.2011

Sayı : 439

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

"Kadının ve Aile Bireylerinin Şiddetten Korunması" kanun teklifimiz ve gerekçesi ekte sunulmuş bulunmaktadır.

Gereğini arz ederiz.

Saygılarımızla.

ASKIN ASAN
ANKARA MİLLETVEKİLİ

A. Sibel Gönül
Kocaeli, Mu.

FATMA FAHİR ①
G. ANTER MİLLETVEKİLİ

Nübiye HOTAR
İzmir Mu.

Helide İncekara
İst. Mu. A.

ÖZGÜR GALIK

malatya Milletvekili

FATMA ÇURKAN

Adana Mu.

Necdet ÜNÜVAR
Adana Milletvekili

Ahmet İYİMAZA
Ankara Milletvekili

Dilek Ziksel
Tokat Milletvekili

Alev Dedegil ①
İstanbul Milletvekili

MUSTAFA HANCIARAT

Ordu Milletvekili

Fazilet D. GİĞİK
Ergani Milletvekili

Gönül BEKİN PAHKULUBEY
Mardin Milletvekili

Şağla Aktemur Özyavuz
Sarıyer Milletvekili

Zemrehan Aydın
Gümüşhane Mu.

Fatma Salman Kotan
Fatma K. (17)
Agri MV.

Ayşe Tökmengözü
(18) Konya MV.
A. T. (18)

Bînur Sahinoglu
B. Sahinoglu (13)
Samsun M.V.

Ayşe AKBAŞ
(20) Balıkesir MV
A. A. (20)

Ceren CANDEMİR ÇELİK
AK PARTİ BURSA MV.

Edibe SÖZEN
(22) İSTANBUL MV.

(21)

(23) GÜLDAL AKSİT
İSTANBUL NİLİMEKİ

Elif Y. Türkmen
AK Parti İstanbul MV.
E. Y. (24)

Gülseren Önen
(25) Van KRP-7.

NURSUNA MEMECAN
İSTANBUL MV (26)
Nursuna Memecan

Özlem Moftioğlu
(27) Gaziantep
O. M. (27)

Ali Koyuncu
BURSA MV (28)
A. K. (28)

İlknur İNCOZ
(29) Konya MV
I. I. (29)

(30) SAFİYE SEYMENÖĞÜ
TRABZON
S. S. (30)

GENEL GEREKÇE

Anayasamızın 90.maddesi “Usulüne göre yürürlüğe konulmuş milletlerarası antlaşmalar kanun hükmündedir. Bunlar hakkında Anayasaya aykırılık iddiasıyla Anayasa Mahkemesine başvurulamaz.Usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası antlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası antlaşma hükümleri esas alınır.” demektedir.

Türkiye’nin taraf olduğu Birleşmiş Milletler Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Tasfiyesine İlişkin Sözleşme (CEDAW) ye göre Türkiye toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin giderilmesi ve kadına yönelik şiddeti önlemekle yükümlüdür.

Birleşmiş Milletler (BM) Kadına Yönelik Şiddetin Önlenmesi Bildirgesinde kadına yönelik şiddet,*“ister kamusal isterse özel yaşamda meydana gelsin, kadınlara fiziksel, cinsel, psikolojik acı veya ıstırap veren ya da verebilecek olan cinsiyete dayalı bir eylem uygulama ya da bu tür eylemlerle tehdit etme, zorlama veya keyfi olarak özgürlükten yoksun bırakma” şeklinde tanımlanmaktadır.*

Tüm bu Uluslararası yükümlülüklerin ve İnsan Haklarına saygılı, Sosyal Hukuk Devleti olma konusundaki kararlılığın ilk sonucu olarak Anayasanın 10.maddesinde ve 41. maddesinde değişiklikler yapılmıştır Bu değişikliklerle devlet kadın-erkek eşitliğinin fiili olarak hayata geçirilebilmesi için her türlü tedbiri alacak, pozitif ayrımcılık yapabilecektir. Çocuklar konusunda da Uluslararası platformda taahhüt ettiği korumayı gerçekleştirecektir.

Toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması ve şiddetin önlenmesinde ilk karşımıza çıkan gerçek ev içi şiddetin, kadınlara yönelik şiddetin en yaygın fakat görünürlüğü en az olan türü olduğudur. Aile bireylerine yönelik şiddet, fiziksel, psikolojik ve cinsel şiddet dâhil, çok çeşitli şekillerde ortaya çıkabileceği gibi ekonomik açıdan mahrum bırakma ya da çevresinden izole etme şeklinde de görülebilmektedir.

Bu tür şiddet eylemleri, kadınları en temel insan haklarından ve temel özgürlüklerinden mahrum etmekte; kadınların fiziksel ve üreme sağlığına ciddi biçimde zarar vermekte, kimi durumlarda yaşamlarını kaybetmelerine neden olmaktadır. Ancak, kapalı kapılar ardında, karşılıklı duygusal bağların ve sorumlulukların olduğu yakın ilişkide ortaya çıkan bu şiddetin etkisi görünürdeki fiziksel yaraların izinden çok daha derin olabilmektedir. Şiddete maruz kalan kadınlarda ciddi psikolojik problemler ortaya çıkabilmekte, toplumsal hayata katılma ve kendi hayatlarını kazanmada güçlükler yaşayabilmektedirler.

Ev içi şiddetin, şiddete muhatap olan çocukların yanı sıra bu şiddete tanık olan çocuklar üzerinde de olumsuz etkileri bulunmaktadır. Şiddete tanık olan çocuklarda sağlık problemlerinin yanı sıra, davranış bozukluğu, duygusal travma ve okul başarısızlığı gibi sorunların sıkça yaşandığı belirlenmiştir. Şiddet buna muhatap olan kadını, çocuğu ve tüm aile bireylerini kısaca toplumu güçsüzleştirmektedir.

Uluslararası kamuoyunda kadına yönelik şiddetin ve daha geniş olarak aile bireylerine yönelik şiddetin bir insan hakkı ihlali olarak ele alınmasının en önemli sonucu, bu konuda devletlerin sorumlu kılınması ve kadına yönelik şiddetin izlenmesi, devletlerin bu konuda aldıkları önlemlerin takip edilmesi için çeşitli mekanizmalar kurulmuştur. BM Cedaw komitesinin 2010 yılı Türkiye'yle ilgili nihai raporunda değinilen tavsiyelerden biride kadına yönelik şiddetle mücadelede hem özel bir kanun hem de etkin bir korunmanın gerekliliğidir.

Bu nedenle kadına yönelik şiddet konusunun bütüncül bir yaklaşımla ve tüm sektörlerin işbirliği ile ele alınması gerekmektedir.

Bu kanun öncelikle en temel insan hakkı olan yaşam hakkının korunması, ülkemizde kadın cinayetlerinin son bulması amacıyla İç İşleri Bakanlığının şiddetin her aşamasında aktif rol almasını sağlamayı hedeflemektedir. Yine bu düzenlemeyle Devletin şiddeti önleme, şiddete uğrayanı çok yönlü koruması amaçlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Amaç maddesidir. Maddede, Kanunun amacı, kadın ve aile bireylerinin şiddetten korunması amacıyla alınacak tedbirlere ilişkin esas ve usulleri düzenlemek olarak açıklanmıştır.

MADDE 2- Maddede, bu Kanun kapsamına alınacak kişiler gösterilmiştir. Şiddete uğrayan veya şiddete uğrama tehlikesi bulunan; kadınların, çocukların, eşlerin, nişanlıların, yakın ilişki içinde yaşayanların, nişanlılık veya evlilik birliği ya da beraberliği herhangi bir sebeple sona ermiş olan bireylerin veya diğer aile bireylerinin bu Kanun hükümlerinden yararlanacağı hüküm altına alınmıştır.

MADDE 3- Tanım maddesidir. Maddede, Kanunun değişik yerlerinde geçen terimler tanımlanmak suretiyle, gereksiz tekrarların önüne geçilmek istenilmiştir.

MADDE 4- Madde bu Kanunun uygulanmasında gözetilecek temel ilkelere yer verilmiştir.

MADDE 5- Madde ile kadınlar ve aile bireyleri hakkında alınacak koruyucu ve destekleyici tedbirler ayrıntılı ve karışıklığa yer vermeyecek biçimde düzenlenmiş, kişilerin içinde bulundukları özel durumlar dikkate alınarak, olayın özelliklerine uygun tedbirin alınması hedeflenmiş, maddede yer verilen "benzer başka tedbirler" ifadesi ile başka tedbirlere de karar verilebileceği düzenlenmiştir.

MADDE 6- Maddede, kişiler hakkında alınacak acil koruma tedbirlerine yer verilmiştir. Bu düzenlemeye göre acil koruma tedbirlerine otuz gün için aile mahkemesi hâkimi tarafından karar verilecektir. Gecikmesinde sakınca bulunan hallerde ve resmi çalışma saatleri dışında bu kararlar Cumhuriyet savcısı tarafından da verilebilecektir.

MADDE 7- Maddede kararda bulunacak hususlar ayrıntılı bir biçimde gösterilmiştir.

MADDE 8- Maddede, verilen tedbir kararlarının değiştirilmesi veya sona erdirilmesine ilişkin hükümlere yer verilmiştir.

MADDE 9- Maddede, koruma tedbir kararına uymayan kişinin gözaltına alınabileceğine ve tutuklanabileceğine ilişkin hükümlere yer verilmiştir.

MADDE 10- Maddede verilen koruyucu ve destekleyici tedbir kararlarının uygulanması ve takibine ilişkin hükümlere yer verilmiştir.

MADDE 11- Bildirim yükümlülüğünün hangi merciler tarafından yerine getirileceğine ilişkin düzenlemeye yer verilmiştir.

MADDE 12- Maddede hakkında barınma yeri sağlanmasına karar verilen ve kimlikleri ile adresleri gizli tutulan kişilerle ilgili olarak alınan kararların ve yürütülen işlemlerin gizli olacağı ve bu kapsamda görev alan birimlerin gizliliğin sağlanmasına yönelik gerekli bütün tedbirleri almakla yükümlü oldukları hüküm altına alınmıştır.

MADDE 13- Maddede ihtisaslaşmanın sağlanması amacıyla bu Teklifte öngörülen görevleri yerine getirmek üzere, Cumhuriyet başsavcılıklarında şiddetten koruma bürosunun kurulacağı; Cumhuriyet başsavcısınca yeterli sayıda Cumhuriyet savcısının bu büroda görevlendirileceği düzenlenmiştir.

MADDE 14- Maddede şiddetten koruma bürosunun görevleri sayılmıştır.

MADDE 15- Maddede kollukta ihtisaslaşmayı sağlamak amacıyla şiddetten koruma birimi kurulacağı ve bu Kanunda kolluk tarafından yapılması öngörülen görevlerin bu ihtisas birimleri tarafından yerine getirileceği öngörülmüştür.

MADDE 16- Maddede denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlüğünün bu Kanun kapsamındaki görevleri sayılmıştır.

MADDE 17- Maddede mahkemelerde görevlendirilecek hâkimler, Cumhuriyet savcıları, kolluk görevlileri, sosyal çalışma görevlileri ve denetim görevlilerinin eğitimine ilişkin hükümlere yer verilmiştir.

MADDE 18- Maddede bu Kanunun uygulanması sırasında işbirliğinin ve koordinasyonun merkezde Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü, illerde İçişleri Bakanlığı tarafından yerine getirileceği hüküm altına alınmıştır.

MADDE 19- Maddede bu Kanunun uygulanmasının takip edilerek ortaya çıkan aksaklıkların giderilmesine yönelik tedbirlerin alınmasının, oluşturulacak komisyon tarafından takip edileceğine ilişkin hükümlere yer verilmiştir.

MADDE 20- Maddede koruyucu tedbir kararlarının gereklerini yerine getirmeyen kişiler hakkında uygulanacak yaptırım düzenlenmiş, ayrıca bu kişilerin gözaltına alınabileceği veya tutuklanabileceği hükmüne yer verilmiştir.

MADDE 21- Maddeyle bu Kanunda gösterilen suçların ihtisas mahkemesinde görüleceği hüküm altına alınmıştır.

MADDE 22- Maddede bu Kanunun uygulanması nedeniyle öğrendikleri bilgi ve belgeleri açıklayan, yayınlayan veya her ne şekilde olursa olsun başkalarının bu bilgi ve belgeleri edinmesini kolaylaştıranlar hakkında uygulanacak yaptırım gösterilmiştir.

MADDE 23- Maddede verilen koruyucu tedbir kararlarının ivedilikle yerine getirilmesine ilişkin hükümlere yer verilmiştir.

MADDE 24- Maddede bu Kanun kapsamındaki başvurular ile verilen kararların icra ve infazı için yapılan işlemlerden harç ve posta giderleri gibi masrafların alınmayacağı hüküm altına alınmıştır.

MADDE 25- Maddede bu Kanun hükümlerine göre çıkarılması gereken yönetmeliklerin hangi bakanlıklar ve kurumlar tarafından çıkarılacağı gösterilmiştir.

MADDE 26- Maddede 14/1/1998 tarihli ve 4320 sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanun yürürlükten kaldırılmasına ilişkin hükme yer verilmiştir.

MADDE 27- Yürürlük maddesidir.

MADDE 28- Yürütme maddesidir.

KADIN VE AİLE BİREYLERİNİN ŞİDDETEN KORUNMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Tanımlar ve Temel İlkeler

Amaç

MADDE 1- (1) Bu Kanunun amacı, kadın ve aile bireylerinin şiddetten korunması amacıyla alınacak tedbirlere ilişkin esas ve usulleri düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2- (1) Bu Kanun, şiddete uğrayan veya şiddete uğrama tehlikesi bulunan; kadınların, çocukların, eşlerin, nişanlıların, yakın ilişki içinde yaşayanların, nişanlılık veya evlilik birliği ya da beraberliği herhangi bir sebeple sona ermiş olan bireylerin veya diğer aile bireylerinin korunmasına ilişkin hükümleri kapsar.

Tanımlar

MADDE 3- (1) Bu Kanunda yer alan;

a) Bakanlık: Kadının Statüsü Genel Müdürlüğünün bağlı olduğu Devlet Bakanlığını,
b) Hâkim: Aile mahkemesi hâkimini,
c) Koruyucu tedbir: Aile mahkemesi hâkimi veya gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde Cumhuriyet savcısının, bu Kanunun uygulanmasının söz konusu olduğu kişiler hakkında olayın kapsam ve özelliği dikkate alınarak, istem üzerine veya re'sen hükmedeceği tedbirleri,

ç) Mahkeme: Aile mahkemesini,

d) Şiddet: Bireyin, fiziksel, cinsel, ekonomik veya psikolojik zarar görmesiyle veya acı çekmesiyle sonuçlanan veya sonuçlanması muhtemel hareketleri, buna yönelik tehdit ve baskıyı ya da özgürlüğün keyfi engellenmesini de içeren, toplumsal veya özel alanda meydana gelen fiziksel, cinsel, psikolojik, sözlü veya ekonomik her türlü tutum ve davranışı,

e) Şikâyet ve ihbar: Şiddete uğrayan veya şiddete uğrama tehlikesi bulunan bireyin aile mahkemesine müracaat etmesini veya kendisinin ya da başka bir kişinin olayı Cumhuriyet başsavcılığına veya kolluk kuvvetlerine yazılı, sözlü veya başka bir suretle bildirmesini,

ifade eder.

Temel ilkeler

MADDE 4- (1) Bu Kanunun uygulanmasında;

a) Hizmetin sunulmasında insan haklarına dayalı, adil, etkili ve süratli bir usûl izlenmesi,

b) Hakkında koruma tedbir kararı alınan kişilere, hizmet sunulmasının insan onuruna yaraşır şekilde yerine getirilmesi,

c) Hizmetin sunulması ve yürütülmesi sırasında kişiler arasında ırk, dil, din, mezhep, milliyet, renk, cinsiyet, siyasal veya diğer fikir yahut düşünceleri, felsefi inanç, millî veya sosyal köken, doğum, ekonomik ve diğer toplumsal konumları yönünden ayırım yapılmaması,

ç) Koruyucu tedbir kararı verilmesi ve uygulanması sırasında hakkında koruma tedbiri verilen kişilerin durumları dikkate alınarak özel ihtimam gösterilmesi,

d) Bu Kanun kapsamında öngörülen tedbirlerin alınması ve uygulanması sırasında; kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, üniversiteler, yerel yönetimler, vakıf, dernek ve diğer sivil toplum kuruluşları, gönüllü gerçek ve tüzel

kişiler ile özel sektörün işbirliği içinde çalışması ve bu konuda toplumsal sorumluluğun paylaşılmasının sağlanması,

e) Bu Kanun kapsamında verilen hizmetin ülke çapında eşit ve dengeli sunulması, ilkeleri gözetilir.

İKİNCİ BÖLÜM

Koruyucu Tedbirler

Koruyucu tedbirler

MADDE 5- (1) Aile mahkemesi hâkimi, 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medenî Kanununda öngörülen tedbirlerden ayrı olarak, istem üzerine veya re'sen bu maddede belirtilen tedbirlerden bir ya da birkaçına birlikte veya uygun göreceği benzeri başka tedbirlere hükmedebilir.

(2) Bu tedbirler;

a) Şiddet uygulayan veya şiddet uygulama ihtimâli bulunan kişinin;

1. Korunan bireye karşı şiddete yönelik söz ve davranışlarda bulunmaması,
2. Müşterek konuttan uzaklaştırılması ile konutun 2 nci maddede belirtilen bireylere tahsisi,

3. Korunan bireylere yaklaşmaması,

4. Korunan bireyin konut, okul ya da işyerine yaklaşmaması,

5. Korunan bireyin eşyalarına zarar vermemesi,

6. Korunan bireyi iletişim araçları ile rahatsız etmemesi,

7. Silah veya benzeri araçlarını kolluk kuvvetlerine teslim etmesi, bu kişinin kamu görevlisi olması durumunda çalışma saatleri dışında silah veya benzeri araçlarını kurumuna teslim etmesi,

8. Alkol, uyarıcı veya uyuşturucu herhangi bir madde kullanmış olarak korunan bireylere ya da bu bireylerin yaşamakta olduğu konuta, okula veya işyerine yaklaşmaması ve belirtilen maddeleri bu yerlerde kullanmaması,

9. Bir sağlık kuruluşuna muayene veya tedavi için başvurmasının ve tedavisinin sağlanması,

b) Korunan bireyin;

1. Barınma yeri olmaması hâlinde, kendisine ve çocuklarına uygun barınma yeri sağlanması,

2. Geçici maddî yardım yapılmasının sağlanması,

3. Lehine tedbir nafakası bağlanması,

4. Kamu kurum ve kuruluşunda çalışması halinde, iş yerinin ya da iş alanının değiştirilmesi,

5. Fizikî koruma altına alınması,

gibi tedbirlerdir.

(3) İkinci fıkranın (b) bendinin (1) numaralı alt bendi uyarınca barınma yeri sağlanmasına karar verilmesi halinde, bu kişilerin kimlikleri ve adresleri gizli tutulur. Bu halde kendisine yapılacak tebligatlara ilişkin ayrı bir adres tespit edilir.

(4) İkinci fıkranın (b) bendinin (2) numaralı alt bendi uyarınca geçici maddî yardıma, geçimini sağlayacak gelirinin olmaması, bu Kanun hükümlerine göre lehine nafakaya hükmedilememesi ya da hükmedildiği halde tahsil edilememesi hallerinde karar verilir.

a) Bütçe kanunlarıyla belirlenen miktarda günlük ödeme yapılır. Bu ödemelerden vergi veya benzeri herhangi kesinti yapılmaz.

b) Bu ödemeler, İçişleri Bakanlığının bütçesinde yer alan ödenekten karşılanır.

c) Bu Kanun uyarınca bağlanan nafakanın tahsiline başlanması ile geçici maddî yardım kesilir.

ç) Yapılan bu ödemeler, 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre şiddet uygulayan veya şiddet uygulama ihtimâli bulunan kişiden tahsil edilir.

d) Gerçeğe aykırı beyanda bulunmak suretiyle alınan geçici maddi yardımlar, 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre tahsil edilir.

(5) İkinci fıkranın (b) bendinin (3) numaralı alt bendi uyarınca şiddet uygulayan veya şiddet uygulama ihtimâli bulunan birey aynı zamanda ailenin geçimini sağlayan yahut katkıda bulunan kişi ise, hâkim tarafından bu konuda korunan bireyin yaşam düzeyini göz önünde bulundurularak daha önce Türk Medenî Kanunu hükümlerine göre nafakaya hükmedilmemiş olması kaydıyla talep edilmese dahi tedbir nafakasına hükmedilir. Tedbir nafakasına ilişkin kararın bir örneği, mahkeme tarafından re'sen ilgili icra müdürlüğüne gönderilir. Nafaka ödemekle yükümlü kılınan kişinin herhangi bir sosyal güvenlik kurumu ile bağlantısı olması durumunda, nafaka, korunan kişinin başvurusu aranmaksızın, ilgilinin maaş ya da ücretinden icra müdürlüğü tarafından tahsil edilir.

(7) Hâkim, bu maddede öngörülen koruyucu tedbirler yanında 3/7/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununda öngörülen koruyucu ve destekleyici tedbirler ile Türk Medenî Kanunu hükümlerine göre velayet, vesayet, kayyım, nafaka ve kişisel ilişki kurulması hususlarında da karar vermeye yetkilidir.

(8) Bu madde uyarınca verilen koruyucu tedbirlerin süresi en fazla altı aydır.

(9) Tedbir kararları duruşma yapılmaksızın verilir. Ancak, hâkim zaruret gördüğü hâllerde duruşma yapabilir.

(10) Verilen koruyucu tedbir kararı mahkemece ivedikle Cumhuriyet başsavcılığına tevdi olunur. Cumhuriyet başsavcılığı derhal kolluk kuvvetleri marifeti ile kararın ilgililere tebliğini sağlar ve uygulanmasını takip eder.

(11) Bu madde hükümlerine göre uygulanacak tedbirlerin esas ve usulleri yönetmelikte gösterilir.

Acil koruyucu tedbir kararı verilmesi

MADDE 6- (1) Bu Kanunun 5 inci maddesinde düzenlenen tedbirler, Cumhuriyet başsavcılığının istemi veya korunan bireyin başvuruda bulunması üzerine, derhal duruşma yapılmaksızın ve şiddetin uygulandığı hususunda delil veya belge aranmaksızın verilir.

(2) Gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde veya resmi çalışma saatleri dışında, Cumhuriyet savcısı tarafından da acil koruyucu tedbir kararı verilir. Cumhuriyet savcısı, kararını sözlü olarak kolluğa bildirir ve sözlü emir en kısa sürede yazılı olarak da gönderir. Cumhuriyet savcısı, evrakı kararın alındığı tarihi takip eden ilk iş günü içinde hâkimin onayına sunar.

(3) Acil koruyucu tedbir kararı verilinceye kadar kolluk görevlileri, şiddete maruz kalan birey hakkında gerekli güvenlik tedbirlerini alır.

(4) Acil koruyucu tedbir kararı kolluk birimlerince ilgiliye derhal tebliğ edilir ve yerine getirilir.

(5) Acil korunma tedbiri kararı en fazla otuz günlük süre ile sınırlı olmak üzere verilir. Hâkim bu süre içinde denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlüğünde görevli denetim görevlilerinden kişiler hakkında sosyal araştırma raporu hazırlanmasını isteyebilir. Bu sürenin sonunda, hâkim toplanan delillere göre yeniden koruma tedbirine karar verir.

Koruyucu tedbir kararında bulunacak hususlar

MADDE 7- (1) Koruyucu tedbir kararında;

a) Hakkında tedbir kararı verilen kişilerin açık kimlik ve adres bilgilerine,

b) Tedbir veya tedbirlerin şekli ve süresine,

c) Geçici maddi yardım veya tedbir nafakası öngörülmüş ise, bunun süresi ve miktarına,

ç) Karara karşı kararı veren aile mahkemesine bu kararın kaldırılması veya değiştirilmesi için başvuruda bulunabileceği,

e) Hakkında tedbir kararı verilen kişinin kararın gereklerini yerine getirmemesi halinde gözaltına alınabileceği veya tutuklanabileceğine, ilişkin hususlara yer verilir.

Tedbirin değiştirilmesi veya sona ermesi

MADDE 8- (1) Cumhuriyet savcısı veya ilgililer her zaman verilen tedbir kararının kaldırılmasını veya değiştirilmesini kararı veren hâkimden isteyebilir.

(2) Hâkim, talep üzerine veya resen tedbirleri bütünüyle veya kısmen kaldırabilir, değiştirebilir ya da kişiyi bunlardan bazılarına uymaktan geçici olarak muaf tutabilir.

(3) Tedbirin uygulanması, kararda öngörülen sürenin dolması veya altı aylık sürenin bitmesiyle kendiliğinden sona erer.

Koruyucu tedbir kararlarına uymama

MADDE 9- (1) Koruyucu tedbir kararlarının gereklerini yerine getirmeyen kişinin durumu derhal Cumhuriyet savcısına bildirilir. Cumhuriyet savcısı kişinin gözaltına alınmasına karar verebilir.

(2) Cumhuriyet savcısı, koruyucu tedbir kararlarının gereklerini yerine getirmeyen kişinin tutuklanmasını talep edebilir. Hâkim, 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun tutuklamaya ilişkin hükümleriyle bağlı olmaksızın tutuklamaya karar verebilir.

Koruyucu tedbir kararlarının incelenmesi

MADDE 10- (1) Kararı veren hâkim, istem üzerine veya resen koruyucu tedbir kararlarının uygulanmasını denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlüğüne incelettirebilir. İnceleme sonunda hazırlanan raporda, uygulanan tedbirlerin ve sürelerin değiştirilmesine veya tedbirin sona erdirilmesine ilişkin önerilere de yer verilebilir.

Bildirim yükümlülüğü

MADDE 11- (1) Adli ve idarî merciler, kolluk görevlileri, sağlık ve eğitim kuruluşları ile sivil toplum kuruluşları herhangi bir şekilde öğrendikleri şiddet eylemlerini Cumhuriyet başsavcılığına veya kolluğa bildirmekle yükümlüdür.

Gizlilik kuralı

MADDE 12- (1) Bu Kanunun 5 inci maddesi uyarınca barınma yeri sağlanmasına karar verilen ve kimlikleri ile adresleri gizli tutulan kişilerle ilgili olarak alınan kararlar ve yürütülen işlemler gizlidir. Bu kapsamda görev alan bütün birimler gizliliğin sağlanmasına yönelik gerekli bütün tedbirleri almakla yükümlüdür.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Teşkilat

Cumhuriyet savcılığı şiddetten koruma bürosu

MADDE 13- (1) Bu Kanunda öngörülen görevleri yerine getirmek üzere, Cumhuriyet başsavcılıklarında şiddetten koruma bürosu kurulur. Cumhuriyet başsavcısının yeterli sayıda Cumhuriyet savcısı, bu büroda görevlendirilir.

Şiddetten koruma bürosunun görevleri

MADDE 14- (1) Büronun görevleri bu Kanun kapsamında;

- a) Tedbir alınması gereken durumlarda, gecikmeksizin bu tedbirleri almak veya alınmasını sağlamak,
- b) Aile mahkemesinden koruma tedbirleri alınması için talepte bulunmak,
- c) Bu Kanunda düzenlenen suçlara ilişkin soruşturma iş ve işlemlerini yürütmek,
- ç) Şiddet gören kişilerden yardıma, barınmaya veya benzeri diğer hizmetlere ihtiyacı olanlara ihtiyaç duydukları destek hizmetlerini sağlamak üzere, ilgili kamu kurum ve kuruluşları ve sivil toplum kuruluşlarıyla işbirliği içinde çalışmak,
- d) Koruyucu ve destekleyici tedbir kararlarının tebliğini yapmak, yerine getirilmesini sağlamaktır.

(2) Gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde birinci fıkrada gösterilen görevler, bu büroda görevli olmayan Cumhuriyet savcıları tarafından da yerine getirilebilir.

Kolluğun şiddetten koruma birimi

MADDE 15 - (1) Bu Kanunda öngörülen kolluk görevleri kolluğun oluşturulacak şiddetten koruma birimi tarafından yerine getirilir.

(2) Bu birimlerin amaçlanan hizmetleri yerine getirebilmesi için yeterli sayıda kolluk görevlisi bu birimlerde görevlendirilir.

(3) Bu Kanunun 5 inci maddesi uyarınca hakkında fiziki koruma tedbiri verilen kişilerin korunmasına ilişkin işlemler bu birimin koordinasyonunda yerine getirilir.

Denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlüğü

MADDE 16 - (1) Denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlüğünün bu Kanun kapsamındaki görevleri şunlardır:

- a) Bu Kanun kapsamında korunan bireylere; hakları, destek alabilecekleri kurumlar, iş bulma ve benzeri konularda rehberlik etmek.
- b) Bu Kanun kapsamında verilen kararlarla ulaşılmak istenen amacın gerçekleşmesi için tarafları desteklemek, yardımcı olmak, gerektiğinde önerilerde bulunmak.
- c) Alınan kararların uygulanması, uygulamanın sonuçları ve taraflar üzerindeki etkilerini izlemek.
- ç) Korunan bireylerin karşılaştıkları psiko-sosyal ve ekonomik sorunların çözümünde danışmanlık yapmak ve bu kişilere yardımcı olmak.
- d) İstek halinde şiddet uygulayan veya şiddet uygulama ihtimâli bulunan kişiye psiko-sosyal danışmanlık yapmak.
- e) Karar öncesinde hâkimin isteği üzerine; tarafların geçmişi, ailesi, çevresi, eğitimi, kişisel, sosyal ve ekonomik durumu, ruhsal ve psikolojik durumu, şiddet uygulayan veya şiddet uygulama ihtimâli bulunan kişinin karşı tarafa ve topluma karşı taşıdığı risk hakkında ayrıntılı sosyal araştırma raporu hazırlayıp sunmak.
- f) Bu Kanunla ve diğer kanunlarla verilen görevleri yerine getirmek.
- g) Korunan bireylere 29/5/1986 tarihli ve 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşmayı ve Dayanışmayı Teşvik Kanunu ile 03/7/2005 tarihli ve 5402 tarihli Denetimli Serbestlik ve Yardım Merkezleri İle Koruma Kurulları Kanunu hükümleri uyarınca maddi destek sağlanması konusunda gerekli işlemleri yürütmek.

(2) Birinci fıkrada sayılan görevlerin yerine getirilmesi sırasında kamu kurum ve kuruluşları, aile ve çocuk mahkemelerinde görevli benzer görevlerde bulunan personel denetimli serbestlik görevlilerine yardımcı olurlar.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli Hükümler

Görevlilerin eğitimi

MADDE 17- (1) Aile mahkemesi hâkimleri, Cumhuriyet savcıları, kolluk görevlileri, sosyal çalışma görevlileri ile denetimli serbestlik ve yardım merkezi şube müdürlüğünde görevli denetim görevlilerinin, görevlerine başlamadan önce veya görevleri süresince gerekli eğitimi almaları sağlanır.

Kurumlararası koordinasyon

MADDE 18- (1) Bu Kanun hükümlerinin yerine getirilmesinde kurumlararası koordinasyon; merkezde Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü, illerde İçişleri Bakanlığı tarafından yerine getirilir.

(2) Kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, üniversiteler, yerel yönetimler, vakıf, dernek ve diğer sivil toplum kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişiler bu Kanunda öngörülen hizmetlere katkıda bulunmaya teşvik edilir.

Uygulamanın takibi

MADDE 19- (1) Bu Kanun hükümlerinin uygulanması Kadının Statüsü Genel Müdürlüğünün koordinasyonunda Adalet ve İçişleri bakanlıkları, Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü ile Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu temsilcilerinden oluşan bir komisyon tarafından takip edilerek uygulamada ortaya çıkan aksaklıkların giderilmesine yönelik gerekli tedbirlerin alınması sağlanır.

(2) Komisyonunda görev alan kurum temsilcilerine 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümleri saklı kalmak kaydıyla fiilen görev yaptıkları her gün için (4000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak miktarda huzur hakkı ödenir. Bu ödemelerde damga vergisi hariç herhangi bir kesinti yapılmaz. Bir yılda fiilen görev yapılan gün sayısının dördü aşması halinde, aşan günler için huzur hakkı ödenmez.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Ceza Hükümleri

Koruyucu tedbir kararlarına aykırı davranma

MADDE 20- (1) Bu Kanunun 5 inci maddesi uyarınca verilen koruyucu tedbir kararlarının gereklerini yerine getirmeyen şiddet uygulayan veya şiddet uygulama ihtimâli bulunan kişi fiili başka bir suç oluştursa bile, dört aydan sekiz aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Cumhuriyet savcısı, koruyucu tedbir kararlarının gereklerini yerine getirmeyen kişinin tutuklanmasını ilgili ceza hâkiminden talep edebilir. Ceza mahkemesi hâkimi Ceza Muhakemesi Kanununun tutuklamaya ilişkin hükümleriyle bağlı olmaksızın tutuklamaya karar verebilir.

Mahkeme

MADDE 21- (1) Bu Kanun kapsamına giren suçlar dolayısıyla açılan davalar, Adalet Bakanlığının teklifi üzerine Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca belirlenen asliye ceza mahkemelerinde görülür.

(2) Bu Kanun uyarınca verilecek tutuklama kararları da birinci fıkrada belirtilen mahkemeler tarafından verilir.

(3) Bu davalar, acele işlerden sayılır ve adli tatilde de bakılır.

Gizliliğin ihlali

MADDE 22- (1) Bu Kanunun uygulanması nedeniyle öğrendikleri bilgi ve belgeleri açıklayan, yayınlayan veya her ne şekilde olursa olsun başkalarının bu bilgi ve belgeleri edinmesini kolaylaştıranlar 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 258 inci maddesi hükmüne göre cezalandırılır.

Koruyucu tedbir kararlarının yerine getirilmesi

MADDE 23- (1) Verilen koruyucu tedbir kararı mahkemece ivedikle Cumhuriyet başsavcılığına tevdi olunur. Cumhuriyet başsavcılığı derhal kolluk kuvvetleri marifeti ile kararın ilgililere tebliğini sağlar ve uygulanmasını takip edilir.

Harç ve masraflardan muafiyet

MADDE 24- (1) Bu Kanun kapsamındaki başvurular ile verilen kararların icra ve infazı için yapılan işlemlerden harç ve posta giderleri gibi masraflar alınmaz.

ALTINCI BÖLÜM

Son Hükümler

Yönetmelik

MADDE 25 - (1) Bu Kanun hükümlerine göre çıkarılması gereken yönetmelikler, Kanunun yayımı tarihinden itibaren bir yıl içinde Adalet ve İçişleri bakanlıkları, Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü ile Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu ile müştereken düzenlenir.

Yürürlükten kaldırılan hükümler

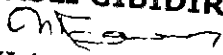
MADDE 26- (1) 14/1/1998 tarihli ve 4320 sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanun yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 27- (1) Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 28- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

ASLI GİBİDİR

Habip KOCAMAN
Kanunlar ve Kararlar
Müdürü